

(ฉบับร่าง)

ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

๑. หลักการและเหตุผล

สิ่งแวดล้อม คือ สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สิ่งที่ได้ด้วยตาและไม่สามารถเห็นได้ด้วยตา ทั้งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ (เกษม, ๒๕๕๐) จากความหมายดังกล่าวสามารถแบ่งสิ่งแวดล้อมได้เป็น ๒ ประเภท คือ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural environment) และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environment) สำหรับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural Environment) ยังแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทย่อย คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิต ได้แก่ บรรยากาศ อุทกภาค ธรณีภาค หรือ เปลือกโลก ฯลฯ) และสิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต (ได้แก่ พืช สัตว์ และมนุษย์) และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environment) แบ่งได้ ๒ ประเภท ดังนี้ สิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม (ได้แก่ บ้านเรือน ถนน สนามบิน เขื่อน โรงงาน วัด ฯลฯ) และสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา กฎหมายระบบเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เป็นต้น) สิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะมนุษย์เป็นตัวละครสำคัญยิ่งที่ทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงทั้งในทางเสริมสร้างและทำลาย

ประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จึงเป็นการเร่งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่กฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ประเทศไทยมีและใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยกำกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพและยังไม่ทันสมัย หรือข้อบังคับต่าง ๆ ยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ประเทศต่าง ๆ ต่างมุ่งพัฒนาไปในทิศทางที่จะเอาชนะธรรมชาติเพื่อใช้ประโยชน์สูงสุดในระยะสั้น ๆ ตอบสนองความต้องการของประชากรโลก ปัญหาสิ่งแวดล้อมในอดีตจะอยู่ในขอบเขตของประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมขยายวงกว้างขึ้นและกลายเป็นปัญหาที่ไร้พรมแดนมีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งสาเหตุและผลกระทบดังเช่นที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหาหมอกควัน เป็นต้น ถึงแม้ว่าปัญหาเหล่านี้จะได้รับการยอมรับจากภาคีสมาชิกทั่วโลกว่าเป็นปัญหาระดับนานาชาติ และมีการจัดทำอนุสัญญาและพิธีสารต่าง ๆ เพื่อให้แต่ละประเทศได้เตรียมพร้อม รวมทั้งประเทศไทย แต่ก็ยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนอย่างแท้จริงที่จะทำให้ประเทศไทยลดปัญหาหรือบรรเทาปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้จากประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข บรรเทาและรวมถึงมีการฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมสู่คุณภาพดีพร้อมกับการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนสืบไป

๒. วิสัยทัศน์การวิจัย

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศที่สมดุลเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน รวมถึงการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓. พันธกิจการวิจัย

ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมถึงการป้องกัน การบำบัด และฟื้นฟูสภาวะแวดล้อมที่ถูกทำลาย ตลอดจนเพิ่ม

ขีดความสามารถในการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรม เพื่อนำประเทศไปสู่ยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูล สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ
๒. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี รวมทั้งการประยุกต์ใช้องค์ความรู้เพื่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศ
๓. เพื่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การยกระดับความปลอดภัย คุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดีให้กับผู้บริโภค
๔. เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักรู้ มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมตามบทบาทและหน้าที่ที่เหมาะสม

๕. ยุทธศาสตร์การวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น ๔ กลยุทธ์การวิจัย

กลยุทธ์ที่ ๑ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย : มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด : ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเสริมองค์ความรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เพื่อก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคม

แผนงานวิจัยที่ ๑ การวิจัยและพัฒนาด้านพัฒนาองค์ความรู้และการจัดการสิ่งแวดล้อมและของเสียอันตรายที่ต้นทางหรือแหล่งกำเนิดมลพิษ

แผนงานวิจัยที่ ๒ การวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบายด้านมาตรการทางสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ปัญหาการกีดกันทางการค้าและมาตรการอื่น ๆ ระหว่างประเทศ

แผนงานวิจัยที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบายด้านการกำหนดนโยบาย แผนงานหลักเกณฑ์ และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม

แผนงานวิจัยที่ ๔ การวิจัยและพัฒนาเชิงนโยบายด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม อาทิ ธรรมเนียมปฏิบัติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๕ การวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพของประเทศ ทั้งด้านเทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์และสังคม

แผนงานวิจัยที่ ๖ การวิจัยและพัฒนาเพื่อศึกษาข้อมูลและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๗ การวิจัยและพัฒนาด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูล

แผนงานวิจัยที่ ๘ การวิจัยเชิงเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม และการประเมินค่าความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมในเชิงตัวเลข

แผนงานวิจัยที่ ๙ การวิจัยพัฒนาวิธีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย

แผนงานวิจัยที่ ๑๐ การวิจัยและพัฒนาการบริหารจัดการฐานข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มีความถูกต้องและทันสมัย

แผนงานวิจัยที่ ๑๑ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Assessment Technology : เน้นเทคนิคการประเมินตลอดวัฏจักรชีวิต -Life Cycle Assessment), Carbon Footprint, Water Footprint, และอื่นๆ ที่กำหนดในอนุกรมมาตรฐาน ISO ๑๔๐๐๐

แผนงานวิจัยที่ ๑๒ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการลดก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ

แผนงานวิจัยที่ ๑๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อการดำเนินการและการติดตาม คาดการณ์วิเคราะห์ความเสี่ยง และการดำเนินการด้านใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีลดความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๑๔ การวิจัยเกี่ยวกับมลพิษ การจัดการมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากมลพิษ รวมทั้งการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมและชุมชน โดยเฉพาะการบริหารจัดการขยะในเมืองและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานวิจัยที่ ๑๕ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรชุมชน การสร้างเครือข่ายชุมชนในการสงวน อนุรักษ์ และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๑๖ การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรดิน และทรัพยากรธรณี

แผนงานวิจัยที่ ๑๗ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการน้ำของประเทศ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการสร้างเขื่อนและฝาย

แผนงานวิจัยที่ ๑๘ การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติจากธรรมชาติและอุตสาหกรรม รวมทั้งระบบการบริหารจัดการน้ำท่วมที่มีประสิทธิภาพ

แผนงานวิจัยที่ ๑๙ การวิจัยเพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของ อบต./ชุมชน ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๒๐ การวิจัยบูรณาการในการเรียนรู้และการจัดการทรัพยากรของชุมชน

แผนงานวิจัยที่ ๒๑ การศึกษามูลค่าทางสิ่งแวดล้อมที่สูญเสียจากการทำลายป่าประเภทต่าง ๆ

แผนงานวิจัยที่ ๒๒ การประยุกต์การวิจัยเชิงระบบสู่การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๒๓ การบูรณาการความรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การวิจัยด้านการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย : มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ในด้านการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเสริมองค์ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แผนงานวิจัยที่ ๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ร่วมกับทางสังคมศาสตร์เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด

แผนงานวิจัยที่ ๒ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานวิจัยที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาด้านดัชนีชี้วัด การผลิตที่ยั่งยืน

แผนงานวิจัยที่ ๔ การวิจัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและแนวทางการดำเนินงานด้านการฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และแก้ไขปัญหาวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๕ การวิจัยเชิงนโยบายด้านการฟื้นฟูและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศ

แผนงานวิจัยที่ ๖ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการบำบัดและแนวทางการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเทคโนโลยี (Appropriate Technology) ในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ

แผนงานวิจัยที่ ๗ การวิจัยเพื่อฟื้นฟูและเพิ่มคุณสมบัติของพื้นที่ป่ารวมถึงการเพิ่มจำนวนสัตว์ หรือสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ การอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน ป่าพรุและทรัพยากรชายฝั่ง และการจัดการไฟป่า

แผนงานวิจัยที่ ๘ การวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพและการบำรุงฟื้นฟูทรัพยากรดินให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์

แผนงานวิจัยที่ ๙ การวิจัยเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างคุณค่า (Value Creation) ของผลผลิตและทรัพยากรธรรมชาติ

แผนงานวิจัยที่ ๑๐ การวิจัยเพื่อการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับสังคมไทยไปใช้ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งพื้นที่สูงและพื้นราบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับกระบวนการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย : มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการปรับกระบวนการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเสริมองค์ความรู้ก่อให้เกิดการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๑ การวิจัยและพัฒนาด้านมาตรการทางการคลัง และการปฏิรูปการบริหารจัดการงบประมาณของประเทศ มาตรการทางภาษีที่สนับสนุนการพัฒนาหรือยกระดับเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๒ การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบการเกษตรให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในรูปแบบเกษตรอินทรีย์

แผนงานวิจัยที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนาการเกษตรด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อนำมาใช้พัฒนาการผลิตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสนับสนุนให้มีการวิจัยด้านการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ และลดต้นทุนการผลิต

แผนงานวิจัยที่ ๔ การวิจัยและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Parks)

แผนงานวิจัยที่ ๕ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการออกแบบอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาประยุกต์ใช้ในภาคการผลิตอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานวิจัยที่ ๖ การวิจัยและพัฒนาการสร้างองค์ความรู้ด้านการป้องกันมลพิษจากภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีสะอาด (Clean Technology) เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต (๓R, Cleaner Production Technology, Pollution Prevention) และเทคโนโลยีการออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Environmentally Friendly Technology/ Green Design) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-products)

แผนงานวิจัยที่ ๗ การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Materials) โดยเน้นวัตถุดิบทางการเกษตรภายในประเทศ

แผนงานวิจัยที่ ๘ การวิจัยเกี่ยวกับการใช้มาตรการทางสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ปัญหาการกัดกันทางการค้าและมาตรการอื่น ๆ ระหว่างประเทศ

แผนงานวิจัยที่ ๙ การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๔ การวิจัยระบบการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัยต่าง ๆ

เป้าหมาย : มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการวิจัยระบบการป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัยต่าง ๆ

ตัวชี้วัด : ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อป้องกันภัยพิบัติธรรมชาติและอุบัติภัยต่าง ๆ

แผนงานวิจัยที่ ๑ การวิจัยระบบการแก้ปัญหาหมอกควัน

แผนงานวิจัยที่ ๒ การวิจัยระบบเตือนภัยสึนามิ

แผนงานวิจัยที่ ๓ การวิจัยระบบเตือนภัยแผ่นดินไหว และแผ่นดินถล่ม

แผนงานวิจัยที่ ๔ การวิจัยระบบเตือนภัยแก๊สระเบิด

แผนงานวิจัยที่ ๕ การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและรับมือกับภัยพิบัติ

แผนงานวิจัยที่ ๖ พัฒนาระบบการเตือนภัย/การติดตาม/เครือข่าย/การพยากรณ์/ฐานข้อมูล

แผนงานวิจัยที่ ๘ การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ การสร้างความเข้มแข็งของคนในชุมชนด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แผนงานวิจัยที่ ๙ การให้ความรู้ความเข้าใจ แก่ชุมชนในการสร้างความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ภัยพิบัติ

แผนงานวิจัยที่ ๑๐ เพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๕ การพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย : มีผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคนและสังคมให้มีสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ มีการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย สร้างเสริมองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๑ การวิจัยและพัฒนาก่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรความร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชน เพื่อดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องในการปลูกฝังจิตสำนึก และกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๒ การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนทุกระดับภาคส่วน

แผนงานวิจัยที่ ๓ การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างความตระหนักในบทบาทของภาคเอกชนในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนงานวิจัยที่ ๔ การวิจัยและพัฒนาศักยภาพในการประสานและบูรณาการการดำเนินงานในระดับจังหวัดและท้องถิ่น โดยสร้างเครือข่ายเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานในพื้นที่

แผนงานวิจัยที่ ๕ การวิจัยเกี่ยวกับการพิจารณาโทษผู้บุกรุกทำลายป่า

แผนงานวิจัยที่ ๖ การวิจัยบูรณาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพของท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนน่าอยู่

แผนงานวิจัยที่ ๗ การวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วม และเป็นลักษณะการส่งเสริมนอกเหนือจากการมีบทลงโทษและการควบคุม

๖. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของยุทธศาสตร์การวิจัย

เพื่อให้สามารถบรรลุตามพันธกิจการวิจัย มีปัจจัยแห่งความสำเร็จดังนี้

๑. ความชัดเจนของนโยบายการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐ
๒. ความตระหนักในการเปลี่ยนแปลงของบริบทการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของประเทศและของโลก รวมถึงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการค้า
๓. ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจังในการดำเนินการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ